

A ...i Ítéltábla a ... által képviselt **felperes neve**(...) felperesnek – a dr. Balog Jánosné Ügyvédi Iroda; ügyintéző ügyvéd: ... által képviselt **alperes neve**(alperes címe) alperes ellen jogalap nélküli gazdagodás visszatérítése iránt a ...i Törvényszék előtt folyamatba tett perében a 2014. november 19. napján kelt 14. G. 40280/2014/18. számú ítélet ellen a felperes részéről 19. sorszám alatt előterjesztett fellebbezés folytán meghozta a következő

í t é l e t e t:

A ...i Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét nem fellebbezett részében nem érinti, fellebbezett részében helybenhagyta.

Kötelezi a felperest, hogy 15 napon belül fizessen meg az alperes részére 889.000 (nyolcszáznyolcvankilencezer) Ft másodfokú perköltséget.

Az ítélet ellen fellebbezésnek helye nincs.

I n d o k o l á s

Az elsőfokú bíróság ítélete tényállásában megállapította, hogy a felperes jogelődje (... Kft.) ... akkori vezérigazgatójának irányításával az általa működtetett informatikai, számítástechnikai eszközök és ezek bővítéséhez kapcsolódóan beszerzendő TANDEM számítógép biztonságos elhelyezésére alkalmas helyiség bérletére kötött 2005. október 28-án szerződést (ún. Kollokációs- elhelyezési - megállapodást) az alperes jogelődjével (... Kft.). A Kollokációs Megállapodás lényege, hogy a felperes az alperes telephelyén helyezi el a számítógép szervereit és egyéb informatikai eszközeit, az alperes pedig az eszközök folyamatos, biztonságos működéséhez megfelelő körülményeket biztosítja. A szerződéses konstrukció szerint a szerződés aláírásakor meghatározott hatálybalépés napja időpontjáig kell a felperesnek az egyedi igényeit tartalmazó műszaki terveit kialakítani és átadni az alperes számára és innentől kezdődően kell az alperesnek a kollokációs szolgáltatással rendelkezésre állnia. A hatálybalépés napjáig átadott felperesi műszaki tervek alapján azt az alperes az ugyancsak innentől számítandó, a szerződésben meghatározott időtartamon belül műszakilag kiépíti, installálja, majd ezt követően történik az átadás-átvétel, amelynek alapján a felperes telepíti az eszközeit és ténylegesen használatba veszi a szolgáltatásokat, és ezen időponttól köteles a szolgáltatási díjakat fizetni. Mivel jelen esetben egy bonyolult, az átlagos méreteket jelentősen meghaladó méretekről van szó, ezért a felperes kérésére az alperes által szokásosan alkalmazott hatálybalépési naptól és telepítési határidőtől hosszabb hat hónapos, illetve 90 napos határidőben állapodtak meg.

A felek között 2005. október 28-án írásban létrejött Kollokációs megállapodás 1. 1 pontja tartalmazza az értelmező rendelkezéseket. E szerint "Hatálybalépés napja legkésőbb 2006. április 1.... A felek a jelen Megállapodás, illetve annak mellékleteiben rögzített szolgáltatásokat a hatálybalépés napjától nyújtják, illetve a szolgáltatások kiépítése, illetve létesítésének határidejének kezdetét a hatálybalépés napjától számítják."

A Kollokációs megállapodás 3. pontja szabályozza a díjakat és a fizetést. A 3. 1.1 pont szerint a felperes egyszeri 20.242.000 Ft. telepítési díjat köteles fizetni a megállapodás időtartama alatti folyamatos rendelkezésre állástért, valamint a telepítendő eszközök műszaki feltételeinek kialakítása ellentételezéseként. Az alperes az 1. számú melléklet 3.8.3. pontjában foglalt átadási jegyzőkönyv aláírása napján jogosult a telepítési díj kiszámlázására. A 3.1.2. pont szerint a bérleti díj havi 9.725.000 Ft, amelyből a 250 m² területű gépterem bérleti díja 6.500.000 Ft, a 60 m² területű rendszer - felügyeleti helyiség bérleti díja 1.350.000 Ft., a 60 m² területű nyomtató helyiség bérleti díja 1.350.000 Ft., és a 60 m² területű előkészítő és expedíciós helyiség bérleti díja 525.000 Ft. A 3.1.3. pont szerint a felperes a területen elhelyezett eszközök áramfogyasztásáért áramellátási díjat is köteles fizetni. A díjakra vonatkozó általános rendelkezések 3. 2. pontján belül 3. 2. 1. pontban az alábbiak szerint rendelkeztek: "A ... Kft. első alkalommal az 1. számú melléklet szerinti átadási jegyzőkönyv aláírása napján jogosult a bérleti díj arányos részének kiszámlázására a MÁV-I felé, és azt követően a Megállapodás hatálya alatt minden tárgyhónap első napján." A Kollokációs megállapodás, 5. pontja szerint a szerződés a hatálybalépés napjától számított egy éves határozott időre jött létre, és ezt követően határozatlan időre meghosszabbodik, kivéve, ha valamelyik fél legalább három hónappal a megállapodás időtartamának lejárta napját megelőzően értesíti a másik felet, hogy a határozatlan időre való meghosszabbítást nem kívánja. Az 5.7. pont szerint kizárólag a határozatlan időre való meghosszabbodás napját követően a Megállapodás hat hónapos felmondási idővel felmondható.

A Kollokációs megállapodás 1. számú melléklete az infrastruktúra szolgáltatás nyújtásának feltételeit szabályozza. Ennek 1. pontjában található értelmező rendelkezése szerint a "Műszaki terv" azt a dokumentumot jelenti, amely a terület műszaki paramétereivel kapcsolatos információkat tartalmazza. Az alperesi jogelőd a műszaki tervet a terület átadásakor az átadási jegyzőkönyv aláírását követően adja át a felperesi jogelőd részére. A műszaki terv a hatálybalépés napját követően a telepítés megkezdésétől folyamatosan készül a felperesi jogelődtől kapott információk segítségével. Az alperesi jogelőd a terület telepítésének megkezdése előtt a műszaki tervben található "Alaprajz-rack terv" és "Eszközlista" dokumentumokat véglegesíti. Ez alapfeltétele a telepítési munkálatok megkezdésének. A 1. pont rögzíti az infrastruktúra szolgáltatások tartalmát is. A 2. 1. pont felsorolja azokat a területeket és kiszolgáló területeket nagyságuk feltüntetése mellett, amelyre vonatkozóan a terület bérlete és a szolgáltatások nyújtása történik. A 2. 2. pont szerint az alperesi jogelőd a Kollokációs megállapodás 3.1 pontjában rögzített díjak fejében bérbe adja a területeket, és a meghatározott infrastruktúra szolgáltatásokat nyújtja a felperesi jogelődnek, amely területeket a felperesi jogelőd bérbe veszi és az infrastruktúra szolgáltatásokat igénybe veszi. A 3. 8. pont szabályozza a területek átadását. A 3. 8. 1. pont a következőképpen rendelkezik: "A ...-nek lehetővé kell tenni a MÁV-I számára, hogy használja a területeket a megállapodás rendelkezéseinek megfelelően, telepítse a területekre az IT. és /vagy távközlési berendezéseit. A telepítés kezdőidőpontja a felek által a műszaki tervben található "Alaprajz-rack terv" és "Eszközlista" dokumentumokban rögzített teljes műszaki tartalom elfogadásától és aláírásától – mely elfogadásnak és aláírásnak legkésőbb a hatálybalépés napján meg kell történnie – számított 90 nap, azaz a ... erre az időpontra köteles a területeket olyan állapotban a MÁV-I rendelkezésére bocsátani, hogy a MÁV-I a telepítési munkálatait megkezdhesse..... A telepítés időtartamába nem számít be az az időtartam, amely alatt a MÁV-I a ... szakemberei által a telepítés érdekében feltett, a műszaki

tervben található "Alaprajz-rack terv" "Eszközlista" dokumentumokban nem tisztázott kérdésekre nem adnak egyértelmű és világos választ dokumentálható módon..... A ...-nek a telepítés kezdő időpontjában meg kell kezdenie az infrastruktúra szolgáltatások nyújtását." A 3. 8. 3. pont szerint: "Miután a ... teljesítette minden 3. 8. 1. pont szerinti kötelezettségét, a ...-nek és a MÁV-I-nek alá kell írnia egy „Átadási jegyzőkönyvet” „(Ügyfélszolgálati Kézikönyv)".

A felperes úgy tervezte, hogy amint megérkezik az új TANDEM non-stop szerver, azt egyből az új helyre telepítik, annak megtörténik a beüzemelése és egyidejűleg történik az egyéb számítástechnikai eszközök áttelepítése, és mikor mindez megvalósul, akkor lehetett volna lekapcsolni a régi TANDEM non-stop eszközt, mivel azt évente rendkívül rövid időre, maximum 5 percre kapcsolható ki. Emellett a perbeli szerződéssel kapcsolatban egy belső ellenőrzés is indult a társaság tulajdonosa részéről és összességében az áttelepülés megszervezése, annak finanszírozása a részéről húzódozott.

A felperes a 2006. április 1-jében meghatározott hatálybalépés napjára tekintettel 2006. március 31-én kérte az alperest, hogy a hatálybalépés napját 90 nappal elhalasszák. Ennek indokaként előadta, hogy 3. 8. 1. pontnak megfelelően folyik az "Alaprajz-rack terv" és az "Eszközlista" dokumentumok összeállítása. Emellett az infrastruktúra áthelyezésének egyik legkritikusabb eleme az online rendszerek működésének lehetőség szerinti folyamatos biztosítása, amely rendszerek közül a SZIR leállítása veszélyeztetné a vasút operatív működését, és mivel a SZIR technika megújítása a központi számítógép beszerzése rövidesen elindul, az új számítógép üzembe helyezését már az új környezetben kívánják végrehajtani. Ennek üzembe helyezését és hibamentes működését követően indulhat a többi eszközök, rendszerek áttelepítése is.

Az alperes a hatálybalépés napjának kilencven nappal való meghosszabbításához hozzájárult.

A felperesi jogelőd 2006. június 26-án kelt levelében a hatálybalépés napjának további 90 nappal való elhalasztását kérte. Előadta, hogy a 3. 8. 1. pontnak megfelelően elkészült az "Alaprajz-rack terv" és "Eszközlista" dokumentumok összeállítása és megismételte, hogy a SZIR technika megújítása a központi számítógép beszerzése rövidesen elindul, amelynek beüzemelését az új környezetben kívánják végrehajtani, mivel ezzel tudják biztosítani a költözés legalacsonyabb kockázatát, és ezt követően történhet a további eszközök áttelepítése.

Az alperesi jogelőd 2006. július 6-án arról tájékoztatta felperesi jogelődöt, hogy 2006. április 1-i hatállyal beleegyezett a szerződésben rögzített hatálybalépés napjának a egyszeri kilencven nappal való elhalasztásába. Akkor arról kapott tájékoztatást, hogy a SZIR rendszer beszerzése folyamatban van, így a területek tervezésének nem lehet akadálya, így bizonyára a műszaki specifikáció is rendelkezésükre áll, tekintettel arra is, hogy a 2006. június 26.-i levélben ennek elkészültéről tájékoztatták. Ebből következően nincs akadálya, hogy a műszaki tervet véglegesítsék, és a terület kialakítását megkezdjék. Mindezek miatt nem járul hozzá a további halasztáshoz, így a Megállapodás 2006. július 1-jén hatályba lépett, azaz bérleti díj fizetési kötelezettsége a felperesi jogelődnek 2006. október 1-jétől beállt. Felajánlotta egyben, hogy a felperesi jogelőd által jóváhagyott műszaki tervet követően a megállapodás szerinti kilencven napon belül a felperesi jogelőd számára használatba vételre biztosítja a területeket, de a telepítési díjat csak az átadást követően számlázza a felperesi jogelőd felé. Kifejezte, hogy a megállapodás szerinti területeket térítésmentesen a továbbiakban nem tudja fenntartani a felperesi jogelőd számára, ezért a megállapodásnak, valamint az egyszeri halasztásnak megfelelően a Megállapodás hatálybalépésének napja 2006. július 1.

Az alperesi jogelőd számára az „Alaprajz-rack terv” és „Eszközlista” továbbra sem került átadásra. Az alperesi jogelőd a 2006. július 1-jén történt hatálybalépés napjához képest eltelt 90 nap után 2006 októberétől megkezdte a bérleti díjakról számlái kiállítását a szerződésben kikötött 60 napos fizetési határidővel. 2006. október 3. napján állította ki a DK- ... számú számláját december 4-i fizetési határidővel 9.725.000 Ft plusz ÁFA, azaz bruttó 11.670.000 Ft-ról, 2006. november 6-án állította ki a ... számú számláját a november hónapra bruttó 11.670.000 Ft összegben. A számlákkal szemben a felperes részéről kifogás nem érkezett, alapvetően likviditási problémák és a projekt megvalósításával kapcsolatos problémái miatt 2007. február 1-jén kerültek teljesítésre összesen 23.340.000 Ft összegben.

A szerződő felek 2006. december 15-én írásban módosították a Kollokációs megállapodást (Módosító megállapodás). Ennek lényege, hogy Kollokációs megállapodás szerint a telepítési díj fizetésére vonatkozó kötelezettséget hatályon kívül helyezték, a bérelt terület nagyságát csökkentették, egyrészt akként, hogy abból kivették a nyomtató helyiséget és az előkészítő expedíciós helyiséget, a gépterem területét 210 m²-e csökkentették, a rendszer - felügyeleti helyiség területét 60 m²-ről 92 m²-re módosították úgy, hogy a fajlagos havi bérleti díj mértéke valamennyit emelkedett, részben az elengedett telepítési díjra figyelemmel. A módosító megállapodásban a szerződésnek a felmondással kapcsolatos rendelkezéseit azzal egészítették ki, hogy a határozatlan időt követően a hat hónapos felmondási idő első napjától számított három hónapon túl a felperesi jogelődöt bérleti díj fizetési kötelezettség nem terheli, a fennmaradó három hónapig a szolgáltatást az alperesi jogelőd bérleti díjmentesen biztosítja, csak az áram szolgáltatás díja terheli a felperesi jogelődöt. A felperesi jogelőd által átadott műszaki tervek figyelemmel megállapodtak, hogy az alperesi jogelőd számára a Kollokációs megállapodás 1. számú mellékletének 3. 8. 1. pontja szerinti telepítés 90 napos határideje a szerződésmódosítás aláírásától kezdődik. Ez utóbbit a felek a módosító megállapodás 8. pontjában a következők szerint rögzítették: „A felek megállapodnak abban, hogy az 1. számú melléklet 3. 8. pontjában a hatálybalépés napjának a jelen megállapodás hatálybalépésének napját tekintik.” A módosító megállapodás 2. pontja szerint a felek a Kollokációs megállapodást annak aláírása napján a (2006. december 15.) módosították, míg a 9. pont szerint a Kollokációs Megállapodás többi pontja változatlan tartalommal hatályban maradt.

Ezt követően az alperes megkezdte és 2007. március 14-re a módosító megállapodásnak megfelelően a műszaki feltételek kialakítását elvégezte. A 2006. decembertől járó bérleti díjakra a számlákat csak 2007.februárjától kezdte kiállítani: 2007. február 23-án állította ki, a 381000175. számú számláját április 24-i fizetési határidővel a 2006. december 1-jétől december 16-ig terjedő időszakra összesen bruttó 4.035.000 Ft. összegről téves összegek alapulvételével, amelyet a 2007. március 9-én kelt 381000337. számú helyesbítő számlával korrigált, melynek alapján a felperesi jogelődnek május 8-i határidővel 1.800.000 Ft-ot számlázott ki. Ezek alapján a 2006. december első felére az eredeti szerződés szerinti bérleti díjaknak megfelelő összeg került kiszámlázásra és kifizetésre a felperesi jogelőd részéről 2007. április 24-én és május 14-én két részletben. Az alperesi jogelőd 2007. február 23-án állította ki, április 24-i fizetési határidővel a ... számú számláját a 2006. december 15-től december 31-ig terjedő időszakra a módosított megállapodásnak megfelelő a bérleti díjakról összesen bruttó 5.526.000 Ft összegben, melyet a felperesi jogelőd 2007. április 24-én egyenlített ki. A 2007. január időszakra szóló számlát az alperesi jogelőd 2007. február 15-én bocsátotta ki április 17. fizetési határidővel a módosító megállapodás szerinti bruttó 11.052.000 Ft-ról, melyet a felperesi jogelőd 2007. április 18-án fizetett meg. Az alperesi jogelőd 2007. február időszakra 2007. február 19-én állította ki április 20-i fizetési határidővel a módosító megállapodás szerinti bruttó 11.052.000 Ft összegről a ... számú számláját, melyet a felperesi jogelőd 2007. április 23-án egyenlített ki. Végül az alperesi jogelőd a 2007. március időszakra 2007. március 6-án bocsátotta ki május 5-i fizetési határidővel a ... számú számláját bruttó 11.052.000 Ft-ról, melyet a

felperesi jogelőd 2007. május 21-én teljesített.

Az alperesi jogelőd 2007. március 14-én kelt átadás-átvételi jegyzőkönyvvvel a szerződés műszaki követelményeinek megfelelően kiépített területet és annak dokumentációját a felperesi jogelődnek átadta.

2007. március 15-től a korábbi vezérigazgató leváltásra került és az új vezérigazgató ... lett a felperesi jogelődnél, aki az alperesi jogelőd által 2007. március 14-re kiépített és a felperes számára megnyíló beköltözési és szolgáltatás igénybevételi határidőre tekintettel elrendelte, hogy ezt megelőzően a beköltözésről szóló döntéshez a szerződés előnyeiről és hátrányairól minden szakterületről részletes elemzés készüljön ezzel kapcsolatban. Ennek alapján szakvéleményt kért a műszaki területen, a jogi területen és a gazdasági területen dolgozó munkatársaitól, valamint egy külső tanácsadótól. Mind a négy terület egy írásos összefoglaló anyagot készített, amit egy menedzsment értekezlet keretében megvitattak. Ennek eredményeképpen arra jutottak, hogy amennyiben beköltöznek, a műszaki terület szakvéleménye szerint sürgősen folytatniuk kell a szerződést. A jogi terület arra jutott, hogy a szerződés csak közös megegyezéssel szüntethető meg. Összességében arra az eredményre jutottak, hogy a felperes érdekeit leginkább az szolgálja, ha megszüntetésre kerül a szerződés, ezért ennek érdekében egyeztető tárgyalást kezdeményezett az alperesi jogelőddel.

Az egyeztető tárgyalások eredményeként 2007. április 4-én megállapodtak a szerződés közös megegyezéssel történő megszüntetéséről (Megszüntető megállapodás). Az alperes elfogadta a szerződésnek 2007. május 1-i hatállyal való megszüntetését, kérte azonban, hogy a felperes fizessen számára kéthavi bérleti díjnak megfelelő összeget arra tekintettel, hogy a felperes igényeihez szükséges installációs munkákat jelentős költséggel elvégezték, de a telepítési díj jelentős részét elengedték a szerződés módosításakor, de annak a díjakba beépített része sem térülhet meg a szerződés megszüntetése esetén díjfizetés hiányában. Emellett nemhogy a várhatóan határozatlan időre, több évig fennálló szerződéstől és az abból várható bevételtől estek el, és a szerződés tényleges díjfizetés mellett gyakorlatilag egy évig sem állt fenn. Mindezek mellett pedig felmondásra okot adó szerződésszegés az alperes részéről nem állt fenn, így a szerződés megszüntetéséhez való hozzájárulásra tekintettel is ezek kompenzálásaként igényelte kéthavi bérleti díjnak megfelelő összeg megfizetését. A felperesi jogelőd az alperesi jogelőd ezen igényét elfogadta.

A 2007. április 4-én kelt Megszüntető megállapodás 2. pontjában a felek a következőképpen rendelkeztek: A felek egyezően állapodnak meg abban, hogy a többször módosított Kollokációs Megállapodást 2007. május 1-i hatállyal közös megegyezéssel a jövőre nézve megszüntetik. Közösösen kijelentik, hogy a megszűnés időpontjáig a Kollokációs megállapodás hatályos szövege szerinti szolgáltatásokat szerződésszerűen nyújtják egymásnak, azaz 2007. április 30-ig teljes időszakra a ... Kft. köteles a Kollokációs megállapodás 3. pontjának hatályos szövege szerinti "díj" megfizetésére, míg a ... Kft. köteles a szolgáltatás igénybevételét lehetővé tenni. A felek megállapodása alapján a ... Kft. bérelt területet 2007. május 1 napján köteles a ... Kft. birtokába visszaadni. A felek megállapodása alapján a ... Kft. 2007. május 1-jén jogosult további két havi bérleti díjnak megfelelő összegű számla kiállítására szerződés megszüntetési díj jogcímén, mely számla fizetési határideje a számla átvételétől számított 60 nap."

A Megszüntető megállapodás 3. pontjában a felek a következők szerint nyilatkoztak: "A felek közösösen kijelentik, hogy a Kollokációs megállapodással összefüggésben – amennyiben a 2. pontban rögzített kötelezettségeiket maradéktalanul határidőre teljesítik – egymással szemben további követelést nem támasztanak, és az utalt jogviszonnyal összefüggésben egymással elszámoltak, sem tartozásuk, sem követelésük nincsen. Felek közösösen kijelentik, hogy

lemondanak arról, hogy a jövőben a Kollokációs megállapodással kapcsolatban egymással szemben bármilyen jogcímen további követelést érvényesítsenek."

Ezt követően az alperesi jogelőd 2007. május 11-én kelt július 10-i fizetési határidővel kiállított 381000519 számú számlájával szerződés megszüntetés két havi díj címén bruttó 22.104.000 Ft-ot számlázott a felperesi jogelődnek, amelyet a felperesi jogelőd 2007. július 17-én teljesített.

A BRFK-nál 2009. novemberében indult jelen ügyet nem érintő más tárgyban nyomozati eljárás, amelynek keretében 2010 februárjában házkutatást történt felperesi jogelődnél. 2010. során a felperesi jogelőd tulajdonosát (... Zrt.) érintő kérésre a felperesi jogelődnek az alperesi jogelőddel kapcsolatos összes iratát fénymásolatban az ... Zrt. rendelkezésére bocsátotta, amelynek keretében a fénymásolása kerültek többek között a perbeli megállapodások és átadásra az ... Zrt. számára. A Kormányzati Ellenőrzési Hivatal vizsgálatot tartott, amelynek feljelentése alapján a NAV Bűnügyi Igazgatósága Központi Nyomozó Főosztályán 2012-ben indult nyomozás és amelynek során 2012-ben kerültek iratok lefoglalására felperesi jogelődnél.

A felperes, 2012. január 27-én kelt és az alperesnek 2012. február 1-jén kézbesített levelében felszólította az alperest 63.222.290 Ft tizenöt napon belül történő megfizetésére, arra hivatkozással, hogy a Kollokációs megállapodás és annak módosításai alapján csak 2007. március 15-től lett volna köteles a szerződés szerint bérleti díjat fizetni, az ezt megelőzően kifizetett bérleti díjak jogalap nélküliek.

A felperes többször módosított keresetében az alperest az 1959. évi IV törvény (a továbbiakban: Ptk.) 361. § (1) bekezdése alapján jogalap nélküli gazdagodás címén 63.222.290 Ft és ennek 2012. február 21-től a kifizetésig járó a Ptk. 301/A. § szerinti késedelmi kamatának megfizetésére kérte kötelezni. Emellett a Megszüntető megállapodást 2. pontjának utolsó mondatában foglalt "szerződés megszüntetési díjra" vonatkozó szerződéses kikötés Ptk. 200. § (2) bekezdés második mondata szerinti jó erkölcsbe ütközése miatt a Ptk. 237. § (1) bekezdés szerinti szerződéskötést megelőző állapot helyreállítása címén 22.104.000 Ft és ennek 2007. július. 17-től a kifizetésig járó, Ptk. 301/A.§ (2) bekezdés szerinti késedelmi kamata megfizetésére kérte kötelezni az alperest.

A jogalap nélküli gazdagodás címén támasztott kereseti követelése vonatkozásában előadta, hogy a Kollokációs megállapodás 3. 2. 1. pontja szerint az alperes első alkalommal a szerződés 1. számú melléklete szerinti átadási jegyzőkönyv átadása napján jogosult a bérleti díj kiszámlázására. A 2006. december 15-én történt szerződés módosítás 8. pontja szerint a felek közös megegyezése alapján a szerződés 2006. december 15-én lépett hatályba és az alperes ettől számított 90 napon belül volt köteles a bérelt területet átadni és átadási jegyzőkönyvet készíteni. Az átadás 2007. március 14-én történt, így az alperes a szerződés 3. 2. 1. pontja értelmében ettől az időponttól volt jogosult számlát kiállítani, bérleti díjat követelni. Az 1. számú melléklet módosított 3. 8 pontja szerint 2006. december 15-től számított 90 napon belül kellett megtörténnie az átadási jegyzőkönyv átadásának, amely alapfeltétele a telepítési munkák megkezdésének és egyben az alperesnek a telepítés kezdő időpontjában kell megkezdenie az infrastruktúra szolgáltatások nyújtását. A szerződésmódosítás 3. 1. 2. pontja szerint a felperes az infrastruktúra szolgáltatások használatának ellenértékét fizeti a szerződésben rögzített díjat, és mivel az infrastruktúra szolgáltatásának kezdő időpontja a telepítés időpontjával azonos, így az infrastruktúra szolgáltatások nyújtásáért ellenérték a telepítés kezdő időpontjától kezdődően számítható fel. Jelen esetben az átadási jegyzőkönyv 2007. március 14-én készült, ami a telepítés és az infrastruktúra szolgáltatás nyújtásának kezdő időpontja, így ettől az időponttól kezdődően lehetett a szerződés alapján díjat felszámolni. Az alperes azonban már 2006 októberétől számlát állított ki a bérleti díjakról. Az alperes 2006. október 1-jétől 2007. március 14-ig

terjedő időszakban nem volt jogosult az erre az időszakra eső arányosítva számított bruttó 63.222.290 Ft bérleti díjra, mivel a bérlet terület átadására a jegyzőkönyv szerint csak 2007. március 14-én került sor. Álláspontja szerint az alperes helytelenül hivatkozik arra, hogy a Módosító megállapodás szerinti hatálybalépés napjaként meghatározott 2006. december 15-i időpont csak az 1. számú melléklet 3. 8 pontja vonatkozásában rendelkezik a hatálybalépésről, mivel ez mind a szerződés szövegszerű nyelvtani szabályozásával ellentétes, mind logikai szempontból helytelen. E körben kifejtette, hogy a szerződés 1. 1. pontja tartalmazza a hatálybalépés időpontja napjának definícióját, amely összefoglaló elnevezését a teljes jogviszony értelmezésekor meghatározza a felek akaratát a szerződés hatálybalépésére vonatkozóan. Ugyancsak az 1. 1. pont tartalmazza az 1. számú melléklet elnevezését infrastruktúra szolgáltatások címmel. Mind a két elnevezés, mind a definíciók következetesen szerepelnek a szerződés szabályrendszerében, ideértve a mellékleteket is. Emellett az 1. számú melléklet 1. pontjának értelmező rendelkezése maga is tartalmaz definíciókat, amelyek azonban csak a melléklet értelmezése során relevánsak, azonban a hatálybalépés napja kapcsán nem tartalmaz külön rendelkezést. Véleménye szerint ezen a tényen nem változtat az sem, hogy 2006. december 15-ig módosító megállapodás 8. pontja utal az 1. számú melléklet 3. 8 pontjára, mivel a hatályba lépés napjához fűződő teljesítések, jogkövetkezmények, kötbérfelelősség stb. részletesen itt találhatók, ezért érthető, hogy az addig is húzódó hatályba lépés napjához kapcsolódó körülmények kihangsúlyozását kívánták a felek nyomatékosítani. Véleménye szerint, mivel az első két havi számla a szerződés módosításának időpontjában már kiküldésre került a felperesnek, ez éppen a felperes állítását támasztja alá, mert ezt követően azért módosították a hatálybalépés napját is, hogy ne keletkezzék jogalap a bérleti díj iránt. Tény az, hogy ennek ellenére az alperes a kiküldött számlákat nem sztorozta, sőt további számlákat küldött, amiket a felperes tévesen kiegyenlített, de ez nem jelenti azt, hogy a megállapodás 8. pontját újra módosították volna. Hangsúlyozta, hogy álláspontja szerint a felek a hatálybalépés dátumaként 2006. december 15. napját határozták meg.

Hivatkozott arra is, hogy mivel a felek közötti bérleti jogviszony jön jött létre, ezért a Ptk. 423. §-a is irányadó, amely szerint a Bérbeadó a dolgot köteles időlegesen a bérlő használatába adni, a bérlő pedig bért fizetni. Ugyanakkor a Ptk. 428. § (1) bekezdése szerint arra az időre, amely alatt a dolgot a bérlő rajta kívülálló okból nem használhatja, bér nem jár. Álláspontja szerint a birtokbavétel megtörténteig a felperes rajta kívülálló okból nem használta a bérleményt függetlenül attól, hogy ez nem eredményezett az alperes részéről szerződésszegést. Hivatkozott arra is, hogy a Ptk. 201. § (1) bekezdése szerint ellenszolgáltatás csak nyújtott szolgáltatásért jár, azaz csak a birtokbavételtől az átadási jegyzőkönyv aláírásától.

Az alperes ellenkérelmével kapcsolatban kifejtette, hogy a felek között fennálló szerződéses jogviszony nem zárja ki a Ptk. 361. § szerinti jogalap nélküli gazdagodás szabályainak alkalmazást, mivel a felek közötti bérleti szerződés, bár hatályos volt, annak ellenére az alperes a keresetben meghatározott időszakra nem volt jogosult a bérleti díjra, így erre kiterjedő speciális jogviszony hiányában az alperes részére megfizetett összeg jogalap nélküli. Az első két havi bérleti díjjal kapcsolatban előterjesztett elévülési kifogás tekintetében arra hivatkozott, hogy nem a számlák fizetési határideje, hanem a felperes tényleges teljesítésének időpontja az irányadó, mert ebben az időpontban tett szert az alperes jogalap nélküli vagyonnövekményre. Mivel a felperes az első két számlát 2007. február 1-jén egyenlítette ki, így az alperes ekkor jutott a felperes rovására jogalap nélkül vagyoni előnyhöz, az annak visszafizetésére szóló fizetési felszólítása pedig 2012. február 1-jén érkezett meg az alpereshez, ezért követelése ebben a részében sem évült el. Véleménye szerint a Megszüntető megállapodás sem gátolja a keresetének érvényesítését, az alperesnek ugyanis nem volt szerződésen alapuló jogszerű igénye a kiszámlázott összegek megfizetésére, mert ez csak a birtokbaadással keletkezett. A megszüntető megállapodás 3. és 2. pontjai tekintetében arra

hivatkozott, hogy 2007. március 14-ig az alperes igazoltan nem nyújtott semmiféle szolgáltatást a felperesnek, így kereseti követelése nem áll ellentétben a Megszüntető Megállapodás rendelkezéseivel, mivel az abban foglalt rendelkezések a kölcsönösen nyújtott szolgáltatásokra, azok ellenszolgáltatására vonatkozik. A Megszüntető megállapodás 3. pontjának 2. mondata vonatkozásában arra is hivatkozott, hogy keresete nem a Kollokációs megállapodással kapcsolatban, hanem éppen az abban szabályozott jogviszonnyal ellentétesen megfizetett összeg visszakövetelésére irányul.

Az alperes a kereset elutasítását kérte.

Az alperes a jogalap nélküli gazdagodás címén támasztott keresettel szemben végleges nyilatkozata szerint elévülési kifogással élt. Egyrészt arra hivatkozott, hogy a felperes által visszakövetelt számlákból az első 23.340.000 Ft összegben, 2006. december 4-i és 2007. január 5-i fizetési határidejű volt, így a felperes alpereshez 2012. február 1-jén közölt felszólításakor már elévült. Másrészt arra hivatkozott, hogy a megszüntető megállapodás alapján a szerződés 2007. április 4-én megszűnt, amelyhez képest a felperes a 2013. január 17-én benyújtott keresetével elkészt. Érdemben arra hivatkozott, hogy a Ptk. 361. §-a olyan szubszidiárius szabály, amely akkor alkalmazható, ha a felek között más jogviszony nem áll fenn. A felek között azonban a szerződés alapján áll fenn alapjogviszony, amely a bérleti díj kérdésére is kiterjed, így a gazdagodással nem jött létre az alapjogviszonytól független, önálló kötelmi jogviszony, a felperes pedig nem terjesztett elő arra irányuló megállapítási keresetet, hogy a felek között nem áll fenn olyan jogviszony, amely alapján a jogalap nélküli gazdagodás megállapítható lenne. Az alperes álláspontja szerint a felek eljárása a közöttük fennálló alapjogviszonyt szabályozó szerződés rendelkezéseinek és a felek szerződési szándékának megfelelő volt. A szerződés 1. 1. pontjában található értelmező rendelkezések szerint a hatálybalépés napjának legkésőbbi időpontja 2006. április 1. volt, és a hatálybalépés napjától kell számítani a szolgáltatások – Műszaki tervnek megfelelő – kiépítésének határidejét. Nem vitatta, hogy a felperes kérésére a hatálybalépés napját 2006. július 1-jére módosították, de az ismételt hosszabbítás iránti kérelmet elutasította, így a szerződés 2006. július 1-jén hatályba lépett, és a szerződés szerint 2006. október 1-jén bocsáthatta ki az első számlát. Mivel az 1. számú melléklet 3. 8. pontja szerint a Műszaki tervben található "Alaprajz-rack terv" és „Eszközlista” dokumentumokban rögzített teljes műszaki tartalom elfogadása és aláírása nem történt meg, így kiépítésre sem került sor, ezért az alperes nem volt jogosult a szerződés 3. 1. 1. pontja szerinti egyszeri telepítési díjra, így arról számlát sem állított ki. A felek 2006. december 15-én a terület méretére, a bérleti díjra nézve módosították a szerződést és megszüntetésre került a telepítési díj. A szerződés 1. számú mellékletének 3. 8. pontja vonatkozásában a 2006. december 15-i szerződés módosítás nem általánosságban a hatályba lépés napjaként határozta meg 2006. december 15-ét, hanem csak az 1. számú melléklet 3. 8. pontja vonatkozásában, amely a terület átadásáról rendelkezik akként, hogy a hatálybalépés napjáig teljes műszaki tartalom elfogadásának meg kell történnie, és a kiépítésre az alperesnek innentől számított 90 napos határideje van. Kiemelte, hogy a szerződés módosításakor az első két számla már kibocsátásra került, az elsőnek a fizetési határideje is lejárt. Ebből is az következik, hogy a felek szándéka a módosítás során nem irányulhatott arra, hogy általánosságban módosítsák a szerződés hatálybalépésének napját, hiszen ellenkező esetben a már kibocsátott számlák visszavonására vagy azoknak módosításában valamilyen formában való rendezésére került volna sor. A felek későbbi magatartása is ezt igazolja, hiszen a további számlák is kibocsátásra, a felperes által megfizetésre kerültek. A módosítás ezen pontjával csupán azt egyértelműsítették a felek, hogy a kiépítésnek 2007. március 14-ig kell megtörténnie. Hivatkozott arra is, hogy a megszüntető megállapodás 3. pontja a Ptk. 207. §-a szerinti értelmezés szerint is alátámasztja az alperesi álláspontot, mert abban a felek kijelentették, hogy egymással szemben semmilyen igényük nincs és nem is támasztanak a jövőben sem. A felek a megállapodás tartalma

szerint jártak el, és a szerződésük 2007. április 4-én megszűnt. Véleménye szerint a kihallgatott tanúk vallomása is alátámasztja, hogy a szerződés 2006. július 1-jén hatályba lépett és a perbeli díjazás az alperest megillette.

Az elsőfokú bíróság ítéletében a keresetet elutasította, egyben kötelezte a felperest, hogy tizenöt napon belül fizessen meg az alperesnek 2.451.100 Ft perköltséget.

A felperesnek a jogalap nélküli gazdagodás címén támasztott kereseti követelése tekintetében rögzítette, hogy a jogalap nélküli gazdagodás jogintézménye önálló kötelelem-teremtő jogcímet keletkeztet a jogalap nélkül történt vagyoneltolódás rendezésére, amely az alap nélkül vagyoni előnyhöz jutó felet annak visszatérítésére kötelezi. Hivatkozott a Ptk. 364. §-ára amely szerint a jogalap nélküli gazdagodásra egyébként a kártérítés szabályait kell alkalmazni. A kártérítés esedékességét illetően a Ptk. 360. § (1) bekezdés akként rendelkezik, hogy a kártérítés a károsodás bekövetkeztekor nyomban esedékes. Megállapította, hogy mindezek alapján a jogalap nélküli gazdagodás címén az alap nélküli gazdagodás, azaz a vagyoni előny térítendő vissza, így a vagyoni előny visszatérítésére vonatkozó igény esedékessége is az alperes gazdagodása bekövetkezésének időpontjában nyomban esedékessé válik. Ebből következően nincs, sem annak jelentősége, hogy mi volt az egyes számlák fizetési határideje, sem pedig annak, hogy a peres felek közötti szerződés, mely időpontban szűnt meg, hanem a felperes igényének elévülési határideje azokon a napokon kezdődött el, amelyeken az egyes számlák alapján a pénzt átutalta a felperes és az az alperes vagyonában megjelent. Tekintettel arra, hogy a felperes legelső átutalása is 2007. február 1-jén történt, a többi átutalás pedig ettől későbbi időpontban, ezért az elévülés kezdő időpontja 2007. február 1., illetve az azt követő átutalási időpontok, amelyhez képest a felperes fizetési felszólítása nem vitatottan 2007.február1-jén(helyesen: 2012. február 1-jén) az alpereshez megérkezett. A felperes fizetési felszólítása a Ptk. 327. § (1) bekezdése alapján az elévülést megszakította, így a (2) bekezdés szerint ezen időpontban az elévülés újraindult. A felperes 2012. november 17-én nyújtott be keresetlevelet, amely ugyan idézés kibocsátása nélkül elutasításra került, de a keresetlevél benyújtásának határidejét a Ptk. 132. § (1) alapján fenntartotta a 2013. január 17-én szabályszerűen újra benyújtott keresetlevél. Ennek megfelelően a felperes jogalap nélküli gazdagodás jogcímén előterjesztett kereseti követelése figyelemmel a Ptk. 324. § (1) bekezdésében írt 5 éves általános határidőre nem évült el.

Ugyancsak alaptalannak találta az elsőfokú bíróság az alperes azon hivatkozását, hogy a peres felek között fennálló szerződés ténye a jogalap nélküli gazdagodás, mint szubszidiárius jogintézmény alkalmazását kizárja. Megállapította, hogy alapvetően a jogalap nélküli gazdagodás valóban szubszidiárius jogcím, vagyis nem alkalmazható akkor, ha a követelésnek más – akár jogszabályon, akár szerződésen alapuló – jogcíme van. A jogalap nélküli gazdagodás szabályainak alkalmazhatóságát azonban a szerződéses kötelelem megléte, önmagában nem zárja ki. A szerződéses partner rovására előállott gazdagodást a Ptk. 361. §-a alapján kell visszatéríteni akkor, ha a vagyoneltolódásra a szerződéses jogviszony, a szerződés rendelkezései nem adnak jogalapot, illetve a szerződésszegés szabályai alapján sem orvosolható az igazolatlanul előállott gazdagodás (BH. 2010/333.). Abban az esetben tehát, ha a peres felek között fennálló szerződés rendelkezései alapján a felperes keresetével érintett időszakban a felperesnek nem állt fenn bérleti díjfizetési kötelezettsége, a szerződéses kötelezettség hiányában átutalt összeg jogalap nélküli, amelynek visszatérítését követelheti.

A szerződés rendelkezései és a szerződő felek szándéka alapján lefolytatott bizonyítás eredményeként azt állapította meg, hogy a felperesnek a keresete tárgyává tett időszakban, azaz

2006. október 1-jétől 2007. március 13-ig terjedő időszakban is bérleti díj fizetési kötelezettsége állt fenn.

Rögzítette, hogy a peres felek között vita volt a Kollokációs megállapodás és a Megszüntető megállapodás rendelkezéseinek tartalma, értelmezése körében. Megállapította, hogy a Ptk. 207. § (1) bekezdése szerint a szerződési nyilatkozatot vita esetén úgy kell értelmezni, ahogyan azt a másik félnek a nyilatkozó feltehető akaratára és az eset körülményeire tekintettel a szavak általánosan elfogadott jelentése szerint értenie kellett. Ennek megfelelően a szerződési nyilatkozat értelmezése során a nyelvtani értelmezés mellett a felek szándékának és az eset körülményeinek is kiemelt jelentősége van. Álláspontja szerint helytelenül hivatkozott a felperes arra, hogy a Kollokációs megállapodás és a Módosító megállapodás nyelvtani és logikai szempontból is akként értelmezendő, hogy a felek a hatálybalépés napját 2006. december 15-re módosították. A Kollokációs megállapodás 1. 1. pontjában szabályozott hatálybalépés napja ugyan valóban a teljes szerződésre kiterjedően definiálja azt, ahol a felek egyrészt egy legkésőbbi fix időpontot tűztek ki, másrészt meghatározták a hatálybalépés következményeit. A hatálybalépés szerepe és következménye az értelmező rendelkezések és az 1. számú melléklet alapján egyrészt az, hogy ezen időponttól kötelesek a felek a szerződésben rögzített szolgáltatások teljesítésére, másrészt az 1. számú melléklet 3.8.1. pontja alapján ezen időpontig kell a felperesnek a műszaki tervhez szükséges "Alaprajz-rack terv" és "Eszközlista" dokumentumokat az alperes számára átadni, végül ezen időponttól és ennek az átadásának megtörténtét követően köteles az alperes 90 napon belül a műszaki feltételeket kialakítani.

Nem vitatottan a hatálybalépés napját a felek közös megegyezéssel 2006. július 1-re módosították. Ezt követően azonban a módosító megállapodással abban újabb módosítás nem történt. A Módosító megállapodás 8. pontja kifejezetten nem a Kollokációs megállapodást és annak 1. 1. pontjában található hatálybalépéssel kapcsolatos szabályozását, hanem csak az 1.számú melléklet 3. 8. pontja vonatkozásában, azaz a felperes által átadandó dokumentumok átadási határidejében és az alperesnek a 90 napos telepítési határidejének kezdő időpontja vonatkozásában került módosításra a szerződés akként, hogy a felperes és az alperes ezen kötelezettségeinek kezdő időpontja 2006. december 15. Ezt igazolja maga a Módosító megállapodás 8. pontjának szövege is, mely szerint "az 1. számú melléklet 3. 8. pontjában tekintik a felek 2006. december 15-ét a hatálybalépés napjának.

Álláspontja szerint a szerződés ezen értelmezését, a felek erre irányuló szándékát ... és ... tanúk vallomásai, és általuk a szerződésmódosítás indokai, körülményei tekintetében előadottak is teljes egészében alátámasztják. A szerződés eredeti koncepciója szerint ugyanis a felperesnek már a hatálybalépés napjára, vagyis 2006. július 1-jére át kellett volna adnia a műszaki kialakításhoz szükséges dokumentációt és ennek alapján kellett volna megkezdenie és kezdhette volna meg az alperes a műszaki feltételek kialakítását és a Műszaki terv elkészítését. Mivel azonban a felperes részéről a dokumentáció nem készült el és nem került átadásra, szükség volt annak tisztázására, hogy az alperes számára az akkor átadott dokumentációk alapján kezdődött meg a 90 napos kiépítési határidő. A tanúk által a szerződésmódosítás körülményei, annak felperes érdekkörében felmerült indokai vonatkozásában előadottak is azt támasztják alá, hogy az alperes továbbra sem járult hozzá a már 2006. július 1-jén hatályba lépett szerződésnek visszamenőleges módon való módosításához, a hatálybalépés időpontját illetően. Ez ugyanis azt jelentette volna, hogy a felperes számára meghosszabbították volna az „Alaprajz-rack terv” és "Eszközlista" átadására vonatkozó határidőt, holott valójában csak azt kívánták rögzíteni, hogy az eredeti határidőhöz képest ez csak akkor került átadásra, ezért innentől számít az alperes 90 napos kiépítési határideje.

Álláspontja szerint ugyancsak alaptalanul hivatkozott a felperes a Kollokációs megállapodás 3. 2. 1. pontjára és a Módosító megállapodás 8. pontjára, hogy azok alapján a szerződés és annak

módosítása, illetve a felek szándéka alapján is az átadási jegyzőkönyv elkészültétől, azaz 2007. március 14-től volt jogosult az alperes bérleti díj szedésére.

Rögzítette, hogy a 2006. december 15-i módosítás alkalmával nem került módosításra a Kollokációs megállapodás 3. 2. 1 pontja, mely szerint az alperes első alkalommal a szerződés 1. számú melléklete szerinti átadási jegyzőkönyv napján jogosult a bérleti díj kiszámlázására. Ugyanakkor az itt hivatkozott 1. számú melléklet az átadási jegyzőkönyvet a 3. 8. pontban a terület átadása címszó alatt, és azon belül található a 3.8.3. pontban tartalmazza, amely visszaütal a 3. 8. 1. pontra is. Álláspontja szerint téves az a felperesi érvelés, hogy mivel a módosítás időpontjában az első két havi számla már kibocsátásra került ez a felperes állítását támasztaná alá, mert ezt követően azért módosították a hatálybalépés napját is, hogy ne keletkezzék jogalap a bérleti díj iránt. A felek szándékát a bérleti díjfizetési kötelezettséget illetően az alperes helyes hivatkozása szerint éppen a már kibocsátott két számlával kapcsolatos eljárások igazolják, hiszen amennyiben a felek értelmezése szerint a felperesnek még nem következett be, vagy a szerződésmódosítás folytán nem keletkezett bérleti díjfizetési kötelezettsége, akkor a már kibocsátott számlák sorsáról is rendelkeztek volna. Ehhez képest, azonban sem az első két számla, sem a további számlák vonatkozásában a felperes részéről kifogás, reklamáció azok jogtalanságát illetően nem történt, hanem éppen ellenkezőleg, a felperes által csatolt számlákon látható, hogy a felperes belső eljárási rendje szerint a megfelelő személyek annak jogosságát elismerték. A szerződésmódosítás indokai és körülményei is azt támasztják alá - ... és ... tanú tanúvallomása alapján-, hogy a felek maguk is úgy tekintették, hogy a felperes érdekkörében felmerült problémák, késedelem folytán a felperesnek a hatálybalépéstől számított 90 nap elteltével a bérleti díjakat fizetnie kell. Az alperes 2006. július 6-án kelt levelében már rámutatott, hogy a műszaki dokumentációnak a felperes rendelkezésre kellett állnia és a részéről nincs akadálya, hogy a műszaki terveket véglegesítsék, a terület kialakítását megkezdjék, de a terület térítésmentes fenntartását a felperes számára a továbbiakban nem tudja biztosítani, ezért fizetési kötelezettsége október 1-jétől beállt. A felperes részéről ezt vitató álláspont ezzel összefüggésben nem került kifejezésre. ... tanúvallomása szerint a 2006. decemberi szerződésmódosítást a felperes a nála felmerült problémák, finanszírozási kérdések miatt kezdeményezte, melynek célja egyrészt az időhúzás, másrészt engedmények elérése volt a szolgáltatás megkezdésének időpontjára, a fizetési kötelezettségekre, annak mértékére. Az egyeztető tárgyalások eredményeként sikerült is a szolgáltatás megkezdésének időpontjára, a fizetési kötelezettségek mértékére engedményeket elérnie. Arról nem tudott azonban egyértelműen nyilatkozni, hogy a díjfizetési kötelezettség vonatkozásában sikerült-e engedményt elérni. Elmondta azonban, hogy alapvető céljuk a tárgyalásoknak az volt, hogy halasztást kapjanak. Az az alperes által kibocsátott számlákból megállapítható, hogy a szerződés módosítását követően abban az értelemben halasztást adott az alperes a felperes likviditási problémájára is figyelemmel, hogy ezt követően csak 2007. februártól kezdett újra számlázni és ekkor kerültek a 2006. decemberi és a 2007. januári számlák is kiállításra. ... tanúvallomása pedig egyértelműen alátámasztotta, hogy az alperes nem tekintett el a 2006 októberétől járó bérleti díjaktól. Figyelemmel arra a körülményre, hogy az alperes addig is már jelentős engedményeket tett, bevételtől esett el önmagában az egyszeri három hónapos hatálybalépési határidő-halasztásával, egyáltalán nem reális, hogy a felperesi érvelés mentén további 6 havi bérleti díj kiesését elfogadta volna.

Megállapította, hogy az alperesnek a szerződés szerinti átadástól való bérleti díjra való jogosultsága az átadási jegyzőkönyv nélkül jogszabály alapján is fennáll, míg ettől eltérni csak az alperes hozzájárulásával, a felek közös megegyezésével lehetett volna. ... és ... tanúk egybehangzó vallomása alapján ugyanis egyértelműen megállapítható volt, hogy a felperes érdekkörében felmerült okból, nevezetesen a műszaki tervek és a műszaki kialakításához szükséges "Alaprajz - rack terv" és "Eszközlista" átadásának hiánya miatt nem tudta az alperes a telepítést megkezdni és a megfelelő műszaki feltételekkel a felperesnek átadni. Az alperes telepítési kötelezettségének

feltételül ugyanis a felek a felperes által szolgáltatandó és a hatálybalépés napjára átadandó műszaki dokumentációt szabták. Ezen feltétel bekövetkezése a felperesnek felróható ok miatt nem történt meg, ezért a Ptk. 229. § (2) alapján a feltétel bekövetkezésére vagy meghíúsulására a felperes nem alapíthat jogot, azaz nem hivatkozhat arra, hogy a terület átadásának hiányában az alperes nem jogosult a szerződés szerint a bérleti díj számlázására. Ezen hivatkozás egyben a Ptk. 4. § (4) bekezdésével is ellentétes, amely szerint saját felróható magatartására előnyök szerzése végett senki sem hivatkozhat. Emellett a felperes terhére a Ptk. 302. § a) és b) pontja szerinti jogosulti késedelem is megállapítható. Eszerint a jogosult késedelembe esik, ha a szerződésszerűen felajánlott teljesítést nem fogadja el vagy elmulasztja azokat az intézkedéseket, nyilatkozatokat, amelyek szükségesek ahhoz, hogy a kötelezett megfelelően teljesíteni tudjon. Az alperes a 2006. július 6-i levelében a teljesítést felajánlotta, a felperes elmulasztotta azokat az intézkedéseket, nevezetesen a műszaki dokumentáció átadását, amelyek az alperes megfelelő teljesítéséhez szükségesek lettek volna. A Ptk. 303. § (1) bekezdése szerint ilyen esetben a jogosult köteles megtéríteni a kötelezettnek a késedelemből eredő kárát és egyben a (3) bekezdés alapján a jogosult késedelme a kötelezett késedelmét kizárja. Az alperes a felperes késedelme folytán alappal követelheti a felperestől az elmaradt bérleti díjat. Álláspontja szerint ugyancsak alaptalanul hivatkozott a felperes a Ptk. 428. § (1) bekezdésére, mivel a rendelkezésre álló adatokból kétségtől megállapítható, hogy a felperes nem rajta kívülálló okból nem használhatta a területet, hanem saját érdekkörében felmerült okból.

Mindezekon túlmenően a szerződés és a felek szándékának megfelelő bérleti díj fizetést a keresetben vitatott időszakra vonatkozóan kifejezetten alátámasztja és megerősíti a Megszüntető megállapodás, amelyre ... tanú vallomása szerint több szakterület, köztük különösen a jogi terület bevonásával részletes elemzést követően került sor. A Megszüntető megállapodás 2. pontjában foglaltak szerint kifejezetten megerősítették, hogy a felperes 2007. április 30-ig bezárólag köteles a hatályos díjak fizetésére, és ezt követően fizette ki a felperes a 2006. december és azt követő hónapok számláit nagyjából a számlák szerinti fizetési határidőben. Emellett a Megszüntető megállapodás egyben ... és ... tanúvallomása szerint is a felek közti vitatott kérdéseknek a Ptk. 240. § (3) bekezdése szerinti egyezséggel való rendezésének is minősül, amelyet (4) bekezdés alapján a felperes tévedésre hivatkozással utóbb nem tehet vitássá, annak érvényességét nem érintheti. Éppen ezzel összefüggésben a felek a Megszüntető megállapodás 3. pontjában a megállapodott fizetési kötelezettségek teljesítésével a teljes jogviszonyt akarataknak megfelelően elszámoltak tekintették, és a Ptk. 207. § (4) bekezdése szerinti kifejezett joglemondó nyilatkozatot tettek, az annak alapján bármilyen jogcímen való igény, követelés érvényesítését illetően, ami ugyancsak kizárja a felperes keresetének teljesíthetőségét.

Az ítélet ellen a felperes élt fellebbezéssel, amelyben kérte, hogy a ...i Ítélet tábla az elsőfokú ítéletet változtassa meg és kötelezze az alperest jogalap nélküli gazdagodás jogcímén 63.222.290 Ft tőke és ezen összeg után 2012. február 21. napjától a kifizetés napjáig járó a Ptk. 301/ A §-a szerinti késedelmi kamat, továbbá az első és másodfokú eljárás teljes perköltségének viselésére, ideértve a mindösszesen 4.000.000 Ft lerótt illeték, valamint a bírósági eljárásban megállapítható ügyvédi költségekről szóló 32/2003. (VIII. 22.) IM rendelet szerinti ügyvédi munkadíj megfizetésére.

Álláspontja szerint az elsőfokú bíróság tévesen állapította meg a tényállást, és ebből téves következtetést vont le. A felek közötti jogviszonyt szabályozó szerződést és módosítását nem teljes körűen vizsgálta át, és a figyelembe vett részekből olyan következtetéseket vont le, amelyek ellentétesek a vizsgált rendelkezésekkel.

Kiemelte, hogy a Kollokációs megállapodás 1. 1 pontjában szereplő értelmező rendelkezések körében a "hatálybalépés napja" tekintetében szerepel az a kitétel hogy "... szolgáltatások kiépítése

és létesítése határidejének kezdetét a hatálybalépés napjától számítják. Ettől a felek a megállapodás mellékleteiben nem térhetnek el. Álláspontja szerint ez a teljesen egyértelmű és világos rendelkezés azt jelenti, hogy a hatálybalépés napja tekintetében a felek kizárólag a megállapodás konszenzuson alapuló és írásbeli szerződés módosításával térhetnek el. Utalt a Kollokációs megállapodás 3. 2. 1. pontjára, valamint az 1. számú mellékletének 3.8.1. pontjára, amelyből álláspontja szerint egyértelműen megállapítható, hogy a felperes fizetési kötelezettsége kizárólag akkor áll be, ha számára az alperes a területet a telepítés megkezdése érdekében átadta. Hivatkozott arra, hogy a "terület" definícióját az 1. számú melléklet 1. pontja rögzíti. Ennek megfelelően a Kollokációs megállapodásra a régi Ptk. bérleti jogviszonyra vonatkozó, valamint a lakások és helyiségek bérletére, valamint elidegenítésükre vonatkozó egyes szabályokról szóló 1993. évi LXXVIII. törvény (Ltv.) rendelkezései az irányadók. Utalt a Ptk. 423. §-ára valamint az Ltv. 7. § (1) bekezdésére, amely rendelkezésekből egyértelműen megállapítható álláspontja szerint, hogy az alperesnek, mint bérbeadónak rendeltetésszerű használatra alkalmas állapotban át kellett volna adnia a területet a felperesnek mint bérlőnek a díj fizetési kötelezettség keletkezéséhez. A szerződő felek is a Ptk. valamint az Ltv. rendelkezéseit követve rögzítették a Kollokációs megállapodásban, hogy az alperesnek attól az időponttól jár díj, amikor a területet a felperesnek a telepítés megkezdése érdekében átadta. Utalt arra, hogy ezen értelmezéssel áll összhangban az 1. számú melléklet 3. 8. 1. pontjában lévő rendelkezés utolsó mondata is. Kiemelte, hogy a bérleti díjra jogosultságot a felek az "átadási jegyzőkönyv" közös aláírásához is kötötték, amely irat ténye egyben szükséges volt az alperesi díj igény kezdetéhez. Sérelmezte az elsőfokú ítéletben tett azon megállapítást, hogy "a felperes által akkor átadott Műszaki Tervekre figyelemmel megállapodtak, hogy az alperes számára a Kollokációs megállapodás 1. számú mellékletének 3.8.1. pontja szerinti telepítés 90 napos határideje a szerződésmódosítás aláírásától kezdődik.". Álláspontja szerint a Kollokációs megállapodásban legkésőbbi dátumként meghatározott 2006. április 1-i dátumot közös akarattal a Módosító megállapodásban egyértelműen 2006. december 15. napjában határozták meg. Ezt támasztja alá Kollokációs megállapodás 2. oldalán lévő azon kitétel, hogy "Ettől a felek a megállapodás mellékletében nem térhetnek el." Továbbá a Módosító megállapodás 9. pontja is egyértelműen rendelkezik arról, hogy: "A Kollokációs Megállapodás többi pontja változatlan tartalommal hatályban marad.". Sérelmezte, hogy az elsőfokú bíróság ítéletének 5. oldal negyedik bekezdése kizárólag az alperes előadását elfogadva tartalmazza a tényállást, amelyet azonban semmilyen módon nem bizonyított. Az alperes akkori vezető tisztségviselőjeként a perben tanúként kihallgatott ...on kívül, a megszüntető megállapodást aláíró ... tanú sem támasztotta alá. A felperes álláspontja szerint azon tény, hogy ... tanú ellen nagy vagyoni hátrányt okozó hűtlen kezelés büntette miatt büntetőeljárás folyik a perbeli jogviszonnyal kapcsolatban jelentősen befolyásolja a perben előadottakat.

A felperes vitatta az elsőfokú bíróságnak a Kollokációs megállapodás és a Megszüntető megállapodás rendelkezéseinek értelmezése körében tett megállapításait ebben a körben, ismételten kifejtette korábban a fellebbezésében kifejtett és az elsőfokú eljárás során többször előadott azon álláspontját, hogy a Módosító megállapodással a Kollokációs megállapodás hatálybalépésének napját módosították a felek 2006. december 15. napjára. Ezt bizonyítja az a körülmény is, hogy a hatálybalépés napján került ugyanis átadásra a Rack-terv és az eszközlista és nem vitásan ezen időponttól számított 90 napon belül kellett megtörténnie az átadásnak. Vitatta azt, hogy az ítélet 13. oldal második bekezdése szerint a felek ítélettel egyező szándékát támasztja alá ... tanúvallomása, mivel a vallomását tartalmazó 12. sorszámú jegyzőkönyvben rendre vagy azt állította, hogy a per szempontjából egyébként lényeges tényekre, körülményekre nem emlékszik, vagy azt, hogy nem tud válaszolni. Sérelmezte az elsőfokú bíróság azon megállapítását, hogy az alperesnek a terület átadásától jogszabályi alapon is fennállt a jogosultsága a bérleti díjra, azonban az ítélet nem jelölt meg ilyen jogszabályhelyet. Tévesnek tartotta az ítéletnek a Ptk. 229. § (2) bekezdésére alapított

azon megállapítását, miszerint a felperes nem mentesülhet a bérleti díj megfizetése alól saját mulasztására hivatkozva. A felperesi kereset alapja ugyanis nem ez, hanem a Módosító megállapodás 8. pontja szerint a hatálybalépés napjának 2006. december 15. napján történt megállapítása volt. Nem tartotta relevánsnak az ítéletben hivatkozott Ptk. 303. § (1) bekezdésére történő hivatkozást a felperesi késsedelemmel összefüggésben, mivel az alperes részéről nem volt ilyen jellegű követelés. A felperes álláspontja szerint az alperes 2007. március. 14-ig nem volt jogosult semmiféle bérleti díjra. A felperes vélekedése szerint a megszüntető megállapodás semmiképpen sem támasztja alá az alperesi érvelést, mivel az abban foglalt rendelkezés hatálybalépésről, illetve a díj fizetésének kezdő időpontjáról nem tartalmaz rendelkezést, kizárólag a hatály megszüntetése tekintetében. Hangsúlyozta, hogy a felperes a perben nem hivatkozott tévedésre, kizárólag a megfizetett összegek jogalapját vitatja, és ezen a jogcímen terjesztette elő keresetét.

Az alperes fellebbezési ellenkérelmében kérte az elsőfokú bíróság ítéletének helybenhagyását annak megalapozott volta miatt. Kérte továbbá a felperes másodfokú perköltségben való marasztalását. Álláspontja szerint az első fokú ítélet teljes körűen bizonyított tényeken alapszik, azokból mindenben helytálló jogi következtetéseket vont le. Hangsúlyozta, hogy a három megállapodás csak és kizárólag együttesen értelmezhető. A megállapított ítéleti tényállásból a felperes által kiragadott mondatok minden alapot nélkülöznek. Álláspontja szerint egyértelműen megállapítható, hogy a felperes érdekében állt a Kollokációs megállapodás módosítása, hiszen a tanúvallomások egyértelműen alátámasztották, hogy felperes egyetlen célja és szándéka az volt, hogy ezáltal minél később kerüljön sor a fizetésre. A hatálybalépés napját a felek – nem vitatottan – közös megegyezéssel 2006. július 1-jére módosították. Ezt követően azonban a módosító megállapodással (2006. december 15) abban újabb módosítás nem történt.

Kiemelte, hogy a Megszüntető megállapodással a felek a Kollokációs megállapodást 2007. május 1-i hatállyal a jövőre nézve szüntették meg "Kölcsönösen kijelentik, hogy a megszűnés időpontjáig a Kollokációs megállapodás hatályos szövege szerinti szolgáltatásokat szerződésszerűen nyújtják egymásnak, azaz 2007. április 30-ig terjedő időszakra a ... Kft. köteles a Kollokációs megállapodás 3. pontjának hatályos szövege szerinti "díjak" megfizetésére, míg a ... Kft. köteles a szolgáltatás igénybevételét lehetővé tenni. A felek megállapodása alapján a ... Kft. a bérelt területet 2007. május 1. napján köteles ... Kft. birtokába visszaadni." Rámutatott, hogy ... tanúvallomásában bírói kérdésre előadta, hogy a számlák kifizetésének engedélyezésekor fel sem merült benne, hogy a 2006. december és 2007. január - február - március hónapokra ne kelljen fizetni, hiszen az az alperesnek járt. Ebben a körben az alperes utalt a megszüntető megállapodás 3. pontjában írtakra, hogy a felek egyértelműen rögzítették, hogy "amennyiben a 2. pontban meghatározott kötelezettségeiket a felek teljesítik egymással szemben további követelést nem támasztanak, az utalt jogviszonnyal összefüggésben egymással elszámoltak, sem tartozásuk, sem követelésük nincsen. A felek kölcsönösen kijelentették, hogy lemondanak arról, hogy a jövőben a Kollokációs megállapodással kapcsolatban egymással szemben bármilyen jogcímen további követelést érvényesítsenek.

Az alperes álláspontja szerint a Kollokációs megállapodás, a Módosító megállapodás és a Megszüntető megállapodás vonatkozásában keletkezett vitát az elsőfokú bíróság helyesen bírálta el, azt megalapozottan értelmezte. Álláspontja szerint helytállóan állapította meg a bíróság, hogy a Módosító megállapodás 8. pontja kifejezetten nem Kollokációs Megállapodást és annak 1.1. pontjában található, hatálybalépéssel kapcsolatos szabályozást, hanem csupán az 1. számú melléklet 3. 8. pontja vonatkozásában, azaz a felperes által átadandó dokumentumok átadási határidejében és az alperes 90 napos telepítési határidejének kezdő időpontja vonatkozásában került módosításra a szerződés akként, hogy a felek ezen kötelezettségeinek időpontja 2006. december 15. napja.

Rámutatott, hogy a módosító megállapodás ezen értelmezését a felek erre irányuló szándékát, valamint a szerződésmódosítás indokait ... és ... tanúk vallomásai teljes mértékben alátámasztották. Megismételte az első fokú eljárásban előadott és az ítéletben rögzített álláspontját a Módosító megállapodás előtt kibocsátott két számla tekintetében.

Hangsúlyozta, hogy a bérleti díjra való alperesi jogosultság átadás - átvételi jegyzőkönyv nélkül, jogszabályi alapon is fennáll, hiszen ... és ... tanúk egybehangzó vallomása alapján megállapítható, hogy a felperes érdekkörében felmerült okból, nevezetesen a műszaki tervekhez és műszaki kialakításához szükséges "alaprajz-rack terv" és az "Eszközlista" átadásának hiánya miatt nem tudta az alperes a telepítést megkezdeni, és a szerződött műszaki feltételekkel a felperesnek a területet átadni. Álláspontja szerint az elsőfokú bíróság a bérleti díjra való jogosultság körében megjelölte a jogszabályhelyeket, amikor hivatkozott régi Ptk. 229. § (2) bekezdésére, valamint 4. § (4) bekezdésére továbbá a Ptk. 302. § a) és b) pontjaira. Hivatkozott még arra is, hogy a régi Ptk. 303. § (1) bekezdése szerint pedig a jogosult köteles megtéríteni a kötelezettnek a késedelemből eredő kárát, és egyben a (3) bekezdés alapján a jogosult késedelve a kötelezett egyidejű késedelmét kizárja. Megismételte az elsőfokú eljárásban már előadott azon álláspontját, hogy az alperes nem tekintett el a 2006. októberétől járó bérleti díjaktól, figyelemmel arra a körülményre, hogy már addig is jelentős engedményeket tett, és bevételtől eset el már önmagában az egyszeri három hónapos hatálybalépési határidő halasztásával is. Kiemelte, hogy a felperes a Megszüntető megállapodás aláírása után fizette ki. 2006. december és az azt követő hónap számláinak ellenértékét. Álláspontja szerint a Megszüntető megállapodás a felek közötti vitatott kérdéseknek, a Ptk. 240. § (3) bekezdése szerinti egyezséggel való rendezésének minősül. Ezzel összefüggésben 3. pontban megállapított fizetési kötelezettség teljesítésével a teljes jogviszonyt akaratuknak megfelelően tekintették elszámoltak.

A fellebbezés nem alapos.

Az elsőfokú bíróság a tényállást helytállón állapította meg és az abból levont jogi következtetései megalapozottak.

Helytállón állapította meg az elsőfokú bíróság az elévülési idő kezdő időpontjaként 2007. február 1. napját és azt, hogy a felperes 2012. január 27-én kelt az alpereshez 2012. február 1-jén érkezett fizetési felszólítást tartalmazó levele az elévülést megszakította. Ennek megfelelően a felperes 2012. november 7. napján benyújtott keresetlevele az elévülési határidőn belül érkezett.

Megalapozottan foglalt állást az elsőfokú bíróság a jogalap nélküli gazdagodás alkalmazhatóságáról is. Továbbá helyesen értelmezte a Módosító megállapodás 8. pontját is megállapítva, hogy nem a Kollokációs megállapodást és annak 1.1. pontjában található hatálybalépéssel kapcsolatos szabályozását, hanem csak az 1. számú melléklet 3. 8. pontja vonatkozásában, azaz a felperes által átadandó dokumentumok átadási határidejében és az alperesnek a 90 napos telepítési határidejének kezdő időpontja vonatkozásában került módosításra a szerződés akként, hogy a felperesi jogelőd és az alperesi jogelőd ezen kötelezettségeinek kezdő időpontja 2006. december 15. napja. Ebben a körben helytállón értékelte az okirati bizonyítékok szövegét, valamint ... és ... tanúk vallomását.

... és ... tanúvallomása, a befogadott és kifizetett számlák valamint a szerződésmódosítás körülményeinek helyes értékelése alapján megalapozottan állapította meg, hogy a felperesi jogelőd érdekkörében felmerült problémák, késedelem folytán a felperesi jogelődnek a hatálybalépéstől számított 90 nap elteltével a bérleti díjakat fizetnie kellett. Bár a régi Ptk.-ban tételesen nem szerepelt a 2013. évi V. törvény 1:3. § (2) bekezdésében rögzített esetkör, de már ekkor is a

jóhiszeműség és tisztesség követelményét sértette az is, akinek joggyakorlása szemben állt olyan korábbi magatartásával, amelyben a másik fél okkal bízhatott. A felperesi jogelőd vállalta a bérleti díjak kifizetését, majd a számlákat befogadta és kifizette, ezt követően azt állította, hogy nem kellett bérleti díjat fizetnie, amely magatartása sértette a jóhiszeműség és tisztesség követelményeit. Ezzel összefüggésben utalt az elsőfokú bíróság a régi Ptk. 229. § (2) bekezdésére, valamint a régi Ptk. 4. § (4) bekezdésére, figyelemmel arra, hogy a felperesnek felróható ok miatt nem került sor a terület időbeni átadására és az átvételi jegyzőkönyv felvételére.

A terület átadásának 2007. március 14-i időpontjával kapcsolatban az alperes fellebbezési ellenkérelmében helytállóan emelte ki, hogy a peres felek jogelődei a Kollokációs Megállapodást 2007. május 1-i hatállyal a jövőre nézve szüntették meg, azaz a szerződő felek 2007. május 1-ig kötelesek voltak a szerződéses szolgáltatásaikat egymásnak nyújtani. A Kollokációs Megállapodás megszüntetésére egyezségkötés útján került sor. A szerződő felek kölcsönösen engednek egymásnak, az egyezség 2. pontja értelmében a megszűnés időpontjáig nyújtott szolgáltatásokat a felek elfogadták, és a 3. pontjában kijelentették, hogy egymással szemben további követelést nem támasztanak, és az utalt jogviszonnyal összefüggésben egymással elszámoltak sem tartozásuk sem követelésük nincsen. A szerződő felek kölcsönösen kijelentették, hogy lemondanak arról, hogy a jövőben a Kollokációs Megállapodással kapcsolatban egymással szemben bármilyen jogcímen további követelést érvényesítsenek.

Az elsőfokú bíróság a megszüntető megállapodást, valamint ... és ... tanúk vallomását helytállóan értelmezte és azt állapította meg, hogy a felek között a régi Ptk. 240. § (3) bekezdésében írt egyezség jött létre, a véglegesség szándékával figyelemmel a régi Ptk. 207. § (4) bekezdésében szabályozott joglemondásra is. Az alperesi jogelőd az egyezség alapján is jogosult volt a felperesi jogelőd által kifizetett összegekre.

Mindezekre figyelemmel a ...i Ítélet tábla az elsőfokú bíróság ítéletét a Pp. 253. § (2) bekezdése alapján helybenhagyta. A felperes fellebbezése nem vezetett eredményre, ezért a Pp. 78. § (1) bekezdése alapján kötelezte a felperest a 32/2003. (VIII. 22.) IM rendelet 3. § (5) bekezdése alapján megállapított és a kifejtett ügyvédi tevékenységgel összhangban álló, a 32/2003. (VIII. 22.) IM rendelet 3. § (6) bekezdése szerint mérsékelt 700.000 Ft + Áfa Ft összegű ügyvédi munkadíjból álló másodfokú perköltség alperes részére történő megfizetésére.

Budapest, 2015. október 22.

Vargáné dr. Erdődi Ágnes sk.
törvényszéki tanácselnök
a tanács elnöke

dr. Gajdos István sk
törvényszéki bíró, előadó

dr. Szabó Györgyi sk
törvényszéki bíró